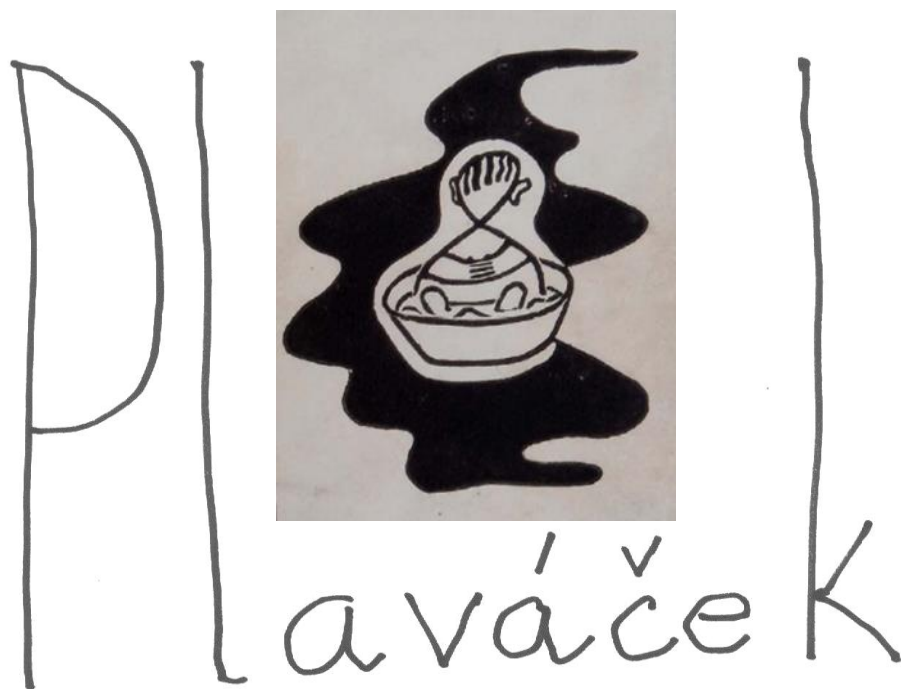

2014

č 7

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 6. srpna v 17:00 v bistro Chutnoff, Zelená 4, Praha 6. Z Hradčanské tam jede autobus 131 (nástupní stanice autobusu je za železnici a do stanice Zelená to trvá asi 6 minut). Pro sportovně zdatné jedince lze dojít z Kulatáku pěšky.

Zápis

Ve středu 4. června byla opět velká účast. Na fotografii zleva: **Zub, Bobánek, Přemík, Pegas, Hakim, Cancidlo, Selim, Pacík, Kost'a, Chingo** a **Foki**. **Zbyněk** není na fotografii, protože chodí pozdě, a **Dalm** a **Alena** se nechtěli fotografování účastnit, přesto že byli nekrásnější. To potvrzuje další fotografie.

Omluvenky

Ahoj! Díky za výborného Plaváčka, včetně fotografií Dalího tvorby, je mi líto, že jsem nestihl Nižbor, když byl v tak komorní sestavě... Současně se ale omlouvám na Středokluky, sice je již poněkud volněji, ale jsem trochu líný a ve středu se mi výlet moc nehodí.... Příjemnou zábavu i občerstvení. S pozdravem, **Mahu**

Ahoj! Omlouvám se, ale jsem pracovně mimo Prahu. Všichni se tam pozdravujte a hlavně pozdravujte také **Selima**. Keep **JOB**

Červencová středa je pro mne, dokud budu schopen jezdit na kole, nedostupná. Jsem tradičně v Suchdole pod stanem a jezdíme do okolí. **Yško**

Petr vzkázal, že bude raději slavit padesáti pětileté výročí své svatby.

Ti, kdo se omluvili i neomluvili, o hodně přišli, jak ukazují následující fotografie, z kterých číší pohoda, která je u **Selimů** obvyklá. Ovšem přispěl k tomu **Foki**, který nakoupil výborný zbraslavský chleba a davelské uzenky, a **Hakim** a **Pegas**, kteří chodili pro pivo. Vše fotografoval **Přemík** (dobré fotografie) a **Pacík** (fotografie podprůměrné), **Přemík** opět připravil nápaditou titulní fotografii. Jen tak dál!

Skautská rodinka: Alena, Dalm, Selim

Přemík z nosičů piva vyfotografoval jen **Pegase**, protože prý je krásnější než **Hakim**.

Selim se věnoval všem, a my si to užívali.

Vzorný hostitel

Vzorní strážníci

Vzpomínalo se na výrobu kánoí na kopytě na Kampě v loděnici Slávie VŠ. Uvažovalo se o možnosti jet ještě jednou v říjnu na Vltavu a sjet ji až do Krumlova. A jinak se toho probírala spousta, ale nikdo si už potom nevzpomněl, o co šlo.

Bobánek exceloval se svou novou básní, jejíž autentický prožitek a realismus nás posouvá zase blíž od piva ke skautskému životu.

Co vzala voda

(Z připravované sbírky **Bobánkových** básní a jiných epických děl)

Než abych venku kopal mičudu
hltal jsem stránky dobrodružných děl
na úkoly pak občas zapomněl
táta mi vyčet: děláš ostudu.

Pak stalo se, že šel jsem za kámošem,
s myšlenkou, že si půjdem hrát.
Povídal, že s ním nemám počítat,
v oddíle, že akci má tak dá mi košem.

Na vodu jedem, je to shon a ruch
víš co, jeď s náma, jeden plavčík chybí
seber se, jdeme, žádné co by, kdyby
a že prý z knihomola bude dobrodruh.

Ruce mě bolí, hlavně pravice,
plavčíku koukej řádně zabírat
nestačím pot si z těla utírat
těžká, ba přetěžká je naše pramice.

Za chvíli hochu narazíme na jez,
neboj se budem tě mít na očích
když sis šlajsnu předem neočíh
pevně se drž anebo někam zalez.

Konečně přistáli jsme, no tak hurá
večeře bude, maso z konzervy,
klid, teplé jídlo, balzám na nervy
na chvíli aspoň mizí z čela chmura.

Do ohně foukám, všechno v pořádku,
za mnou stál pudink, já do něho stoup,
v tu ránu stojím jako solný sloup
z posádky každý kop mě do zadku.

Někdo mi asi schválně vnukl nápad
mlčení bobříka že získat musím.
Je to prý snadné ať to klidně zkusím
že o léčku jde, nemohl jsem chápat.

Zkouška je skoro za mnou, bohudík,
otázka lstivá, zodpovím ji rád
všichni se mohou smíchy potřhat,
že kromě nešiky jsem taky tajtrlík

Co mě to chytlo, jak mě napadlo
uvěřit slibům svého kámoše
do stanu teče, slyším hraboše,
a zasmušile čumím na pádlo.

Konečně doma ležím v posteli
nikdo se tady nesnaží mě prudit
a světe div se, začínám se nudit
vzpomínám, jak ty dálky voněly.

Když spolužáci lákají mě ven
povídám: jindy šel bych rád
ale dnes musím lodě stěhovat
Jen ať se diví. Já jsem spokojen.

Pak šly kolem stolu nějaké vtipy a další přišly do Plaváčka e-mailem.

Vtipy

Žena přijde na policejní stanici: "Prosím vás, pomozte mi, můj manžel se ztratil!"

Policajt založí papír do stroje a povídá: "Můžete mi ho popsat?"

"No, měří asi 150 cm, váží 95 kg, má pleš, veliké břicho, hubené bílé nohy, šedý zákal na oku, falešné zuby... Víte co? Zapomeňte na to..."

Upozorňoval jsem přítelkyni, že jsme už víc než týden neměli sex...
Zaskočila mě argumentem: „Mluv za sebe!"

Já až jednou zemřu, tak chci zemřít jako
můj děda. Klidně, spokojeně, ve spánku
a ne se u toho zmítat a řvát, jako ti lidi,
co je vezl v autě.

Jde starý pán sídlištěm a vidí partu mladých lidí úplně opilých. Přijde k nim a říká: "Za mých mladých časů jsme si užívali jinak. Jeli jsme do Paříže, sedli jsme si do té nejluxusnější restaurace, pili jsme, jedli jsme, a když došlo na placení, tak jsme zbili číšníka. Potom jsme šli do nejluxusnějšího hotelu, tam jsme pili jen to nejluxusnější šampaňské, dorůžova jsme se vyspali, a když došlo na placení, tak jsme zbili recepčního."

Za měsíc jde starý pán zase tím samým sídlištěm a vidí, že jsou mladíci úplně zbití.

Ptá se jich udiveně, co že se jim to stalo?

"No, jeli jsme do Paříže, jak jste nám poradil. Šli jsme do nejluxusnější restaurace, a když došlo na placení, tak jsme zbili číšníka. Vtom však přišla ochranka a strašně nás zmlátila. Potom jsme šli do nejluxusnějšího hotelu, tam jsme pili jen to nejluxusnější šampaňské, dorůžova jsme se vyspali, a když došlo na placení, tak jsme zbili recepčního. Jenže přiběhla security a strašně nás zmlátila."

Starý pán nechápavě kroutí hlavou a ptá se: "A s kým jste tam jeli?"

"No s Čedokem."

"Aha, tak to já tam byl s Wehrmachtem!"

Vzpomínka na **Miroslava Horníčka** a několik jeho originálních mouder

Jako úvod k citacím Horníčkových výroků, které někdo z Prvostředečníků do Plaváčka poslal, uvádím, že jsme měli to štěstí, že jsme se dobře s Horníčkem znali, tykali jsme mu a říkali jsme mu Mírku. Byl častým hostem u nás na zahradě v Mariánských Lázních, kde náš otec pořádal – jak Mírek říkal – „Gardenpárky“ – podávaly se totiž douzené uzeniny. Kromě toho Mírek jedl ze stromu třešně a zapíjel to vodkou. Jeho výroky a komentáře byly vždycky originální a vesměs pravdivé. Tak si je také užijte! **Pacík**

Moudrost nepřichází vždy s věkem.

Někdy věk přichází sám.

Je odsouzenihodné, když se sportovci opíjejí.

Na druhou stranu je dobré a chvályhodné, když opilci sportují.

Když je vám vaše milovaná nevěrná a vy se chystáte skočit z okna, uvědomte si, že vám nasadili parohy a ne křídla.

Dobrá žena buď pije, nebo nalévá.

I ženatý může být šťastný.

Jen se to nesmí dovědět manželka.

Když láska prochází žaludkem, tak kde potom proboha končí?

Bůh miluje ateisty, protože ho neobtěžují svými problémy.

Nic tak nekráší ženu, jako pár koňaků v žaludku muže.

Při stárnutí se mužům zmenšuje mozek a zvětšuje prostata.

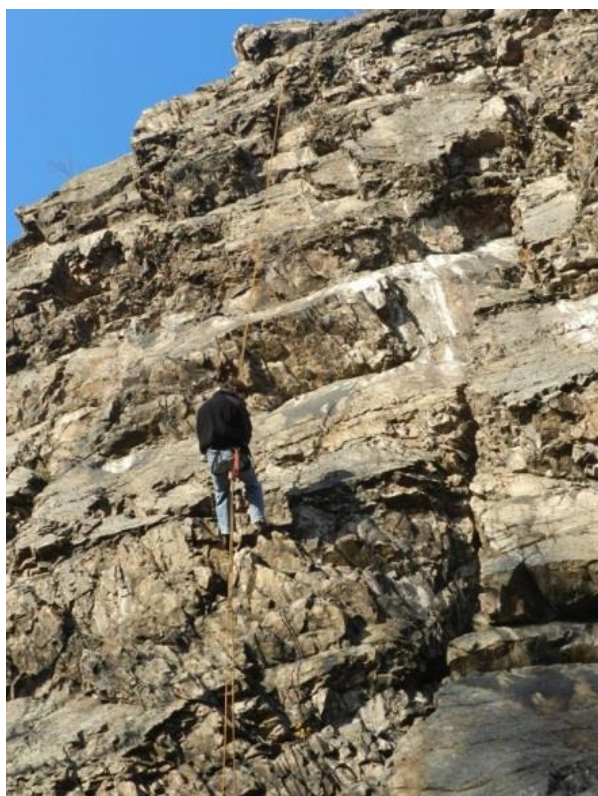
Život začíná, když chcípne pes a děti vypadnou z domu.

Milostný trojúhelník může existovat jen tehdy, když je jeden úhel tupý.

Listárna

Ahoj vespolek,
k té Čertově skále u Černolic z předminulého Plaváčka mám pár fotek, jak na ni lezli naši mladí (synové **Kurta**, **Jardy Jaroška** a náš) jednou takhle před Vánocemi 2011. My starší jsme šli, jakoby náhodou, kolem do Dobřichovic, kde jsme pak svorně spočinuli v restauraci. O tom, že bychom tam měli výročně vylézt taky, jsme ještě nevěděli. Budeme to muset napravit. **Reyp**

Tyto fotografie by nás mohly inspirovat k tomu, abychom si někdy vycházku k Černolickým skalám udělali. Třeba by to mohlo být místo některé středěční schůzky, kdy bychom vyrazili buď z Dobřichovic od **Jakuba**, nebo ze Všenor od **Kačky**. Tak o tom námětu přemýšlejte.

Jedna vzpomínka:

Ahoj! Ještě že tak pěkně fotíte, tak jsem viděl mnoho ze srazu u Kačky a z vody. Nedostal jsem se z práce už i minule a jak jsem komunikoval s **Reypem** o tom, že nepřijdu, nedošlo mi, že jsem se neomluvil na schůzku. Pak jsem měl práci i na táborák, o sjezdu Vltavy ani nemluvě. První středu v srpnu a v září mám volno, tak se těším.

Svět je malej : moje máma má spolužačku, která je taky z Pětky! jménem **Milada** později Svobodová. přezdívku nevím.

Zpráva č. 2 : viděl jsem v televizi pěkný dokument o **Markovi** Tominovi a jeho rodině, začínal v Pětce zhruba jako já. Později studoval v Anglii. Hlavně o jeho mámě, jak vedla Chartu a zmlátil jí estébák, také o jeho bratrovi, zásadovém otci atd. Je jistě trochu smutné, že takových lidí není moc a proto setkání s nimi působí tak posvátný úžas. Ale na srazu **Marek** nebyl. Tedy z té naší pišišvoří sestavy asi nikdo. Takže oddílový srazový potenciál má ještě skryté rezervy.

Proto trochu žehrám na svou životní dráhu, že jsem mohl na 35 let milé společenství Pětky nevidět. Ne, že bych zapomněl, ctil jsem tu mytickou entitu, něco jako Rychlé Šípy. Občas jsem potkal svého kormidelníka **Papuna** - Martina Sádla , pozdějšího kapitána. A na gymplu jsem měl spolužáka, který chodil taky do Pětky, ale jindy. Měl přezdívku **Betlián**. Ten "náš" svět je našťestí malej.

Srdečně zdravím, 555 **Jezevec**

Nostalgické fotografie

Následující fotografie poslal **Bobo** s dotazem, kdo a kdy?

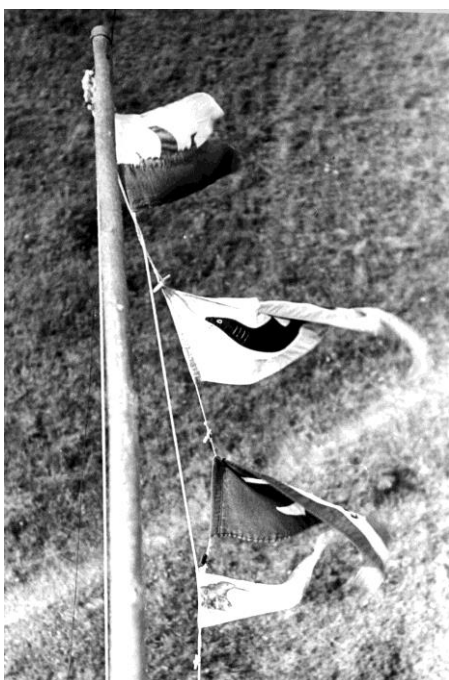

Vyjádrili se k nim **Selim** a **Kost'a**:

Tak já poznal sebe s trumpetou, vedle mě **Čamču** s bubínkem a rakouskou čepicí. To je pravda holá. Na druhém snímku jsem nepoznal nikoho, snad trochu **Antonka**, ale dál už nikoho, vzadu je fousatý tvor velmi podobný **Reypovi**, leč ten v té době byl asi batole... Letopočet přesný zcela neznámý, snad 1961 - 3... **Selim**

Fotografie se skupinou může pocházet odhadem tak z roku 1960. Na fotce jsem poznal kromě sebe ještě **Antonka**, je hned vedle mne vpravo (z pohledu diváka). **Kost'a** (ten v bílém uprostřed).

Vlajky mužstev

Vlajky mužstev na táboře na Lipně, 1959

Škoda, že na našem stožáru v Nižboru nebyly při táboráku také vztyčeny. Existují? Má je někdo? Napište do Plaváčka, pokud něco o našich vlajkách víte.